

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11195** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 16 ал.3 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Делото е образувано по жалба от 17.10.2025г. от И. А., [дата на раждане] в П., срещу отказ от 03.10.2025г. на Контролиращ служител на ГКПП Аерогара С. при Главна дирекция „Гранична полиция“ за отказ от влизане в страната на основание чл.10 ал.1 т.17 вр. 16 ал.1 и ал.2 ЗЧРБ.

С жалбата и в съдебно заседание се иска от съда да постанови отмяна на оспорвания акт, като се претендира, че отказът е незаконосъобразен и издаден при съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, при неспазване на установената форма и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган не е изпълнил задължението си да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Отделно от това са изложени твърдения, че административният акт е необоснован и издаден при неспазване на установената форма, като не е взета предвид действителната фактическа обстановка. Моли съда да отмени постановения отказ и претендира разности по делото.

Ответникът - Контролиращ служител на ГКПП Аерогара С. при Главна дирекция „Гранична полиция“, чрез процесуален представител в съдебно заседание, изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана. Твърди, че административният акт е издаден съгласно предвидения образец, като оспорва възраженията за непроучаване на статута на лицето и целта му на пребиваване, предвид представената по делото докладна записка. Моли отказът да бъде

потвърден.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в съдебно заседание, респ. не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

Жалбоподателят фтикар А., [дата на раждане] в П., е пристигнал на Летище С., на 03.10.2025 г. с полет от Д., като е притежавал еднократна българска шенгенска виза тип „С“, издадена на 01.10.2025г. от Посолството на Република България в И., валидна от 03.10.2025г. до 22.10.2025г. с разрешен срок на пребиваване шест дни, цел-бизнес. Представил е две хотелски резервации за периода от 03.10.2025г. до 05.10.2025г. за апартамент под наем в [населено място] /заплатен/ и за периода от 05.10.2025г. до 08.10.2025г. за хотел в [населено място], който не е заплатен.

При осъществяване на гранична проверка са възникнали съмнения относно целта на посещенията му в страната, поради което жалбоподателят е отведен за контрол на втора линия.

С жалбоподателя е проведен разговор, при който той е заявил, че пристига в Република България с цел бизнес и участие в мероприятие, свързано с агрокултурни дейности и е представил поканна декларация от „Международен панаир Пловдив“ АД. При извършената проверка по телефона с М. Т., която отговаря за поканените лица от фирмата, тя обяснила, че жалбоподателят е трябвало да пристигне предходната седмица по време на мероприятията и е гост за първи път. При разговора с жалбоподателя той е заявил, че няма познати, роднини или приятели, които да посети по време на престоя си, не е представил медицинска застраховка и документи относно целта на визитата си или целта на положената в паспорта виза.

Извършена е служебна справка, при която е установено, че жалбоподателят няма предходно пътуване в страната, ЕС или Ш. пространство, като е извършен преглед на вещите му, при който не са установени забранени вещи.

По делото е представена поканна-декларация от търговец „Международен панаир –гр. Пловдив“ АД, представляван от Д. И. Г., видно от която търговецът декларира, че може да осигури програмата, пребиваването и настаняването за срок 20 дни за времето от 15.05.2025г. до 15.11.2025г. на поканеното лице- И. А., [дата на раждане] в П., с когото е в делови отношения. Проверката е приключила с издаването на оспорвания отказ за влизане в страната на основание чл.10 ал.1 т.17 вр. 16 ал.1 и ал.2 ЗЧРБ от 03.10.2025г. на Контролиращ служител на ГКПП Аерогара С. при Главна дирекция „Гранична полиция“ с отбелязване, че лицето не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване.

По делото е представена е от страна на ответника докладна записка, подписана от полицейски инспектор при ГПУ-С., Регионална дирекция „Гранична полиция“ –Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“-МВР.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима- подадена е до съда от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 16 ал.3 от ЗЧРБ, отказите за влизане в страната могат подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Редът и условията, при които чужди граждани влизат на територията на Република България е установен в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС, е

да притежава валидно издадена виза. Съгласно чл. 9 от ЗЧРБ, визата е разрешение за влизане и пребиваване или летищен транзит.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма. От представената заповед №8121К-12959/17.10.2023г. на Министъра на вътрешните работи, е видно, че ответникът Е. С. Т. е на изпълнителска длъжност-полицейски инспектор бта степен в 01 група на Граничен контролно-пропускателен пункт-Аерогара С. към Гранично полицейско управление -С. при Регионална дирекция „Гранична полиция“-Аерогари със специфично наименование „инспектор“.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му. Съгласно същата, като компетентни да издават откази за влизане в страната са определени органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - единен стандартен формуляр.

Отказът е обективизиран в писмена форма, в утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната.

В случая, оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени – "не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване", поради което актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му. В обжалваният административен акт /л. 13/ е налице разпоредителна част, посочено е в стандартния формуляр, че засегнатият "може да обжалва в 14-дневен срок пред компетентният административен съд по реда на АПК". Диспозитивът на акта кореспондира на неговата обстоятелствена част. Актът носи подпис на неговия издател. Следователно оспореният административен акт е издаден в съответствие с разпоредбите на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК и направените възражения в жалбата в тази насока са неоснователни.

Не се установяват допуснати нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществените, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на чл. 146, т. 3 от АПК.

Актът съответства на материалния закон по следните съображения:

Жалбоподателят е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ, тъй като не е български гражданин. И. А., [дата на раждане] в П., като гражданин на П., е гражданин на трета страна по смисъла на чл. 2, т. 6 от Кодекса на шенгенските граници. Съгласно посочената норма "гражданин на трета страна" означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на чл. 20, пар. 1 от ДФЕС и което не попада в обхвата на приложение на т. 5 от чл. 2, т. е. което не се ползва с правото на свободно движение съгласно правото на Съюза.

В случая, по делото е установено, че по време на извършената проверка са констатирани разминавания между твърденията на жалбоподателя в процедурата при издаване на виза тип „С“, както за мястото, така и за времето, за което е поканен. Видно от приложената покана жалбоподателят доказва, че поканен за участие в Международен панаир [населено място] за период от 20 дни във времето от 15.05.2025г. до 15.11.202г., но същевременно е представил

резервация за настаняване в гр. С. за периода от 03.10.2025г. до 05.10.2025г. за апартамент под наем в [населено място] /заплатен/ и за периода от 05.10.2025г. до 08.10.2025г. за хотел в [населено място], който не е заплатен. Отделно от това, видно от събраните данни в хода на извършената проверка е установено, че М. Т., която отговаря за поканените лица от фирмата, е обяснила, че жалбоподателят е трябвало да пристигне предходната седмица по време на мероприятиято. Тези две обстоятелства, съчетани с факта, че жалбоподателят не е представил документи или други доказателства относно целта му на пребиване-бизнес, за което е издадена виза „С“, водят на извода, че административният орган правилно е преценил, че жалбоподателя не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване, поради и което правилно е издал оспорвания отказ за влизане в страната.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспореният отказ е постановен при правилно приложение на материалния закон, не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, вр. чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 21-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 17.10.2025г. от И. А., [дата на раждане] в П., срещу отказ от 03.10.2025г. на Контролиращ служител на ГКПП Аерогара С. при Главна дирекция „Гранична полиция“ за отказ от влизане в страната на основание чл.10 ал.1 т.17 вр. 16 ал.1 и ал.2 ЗЧРБ.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: